

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/238/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114218298
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114218298.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom, v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpeného JUDr. Pavlom Novákom, advokátom so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, proti žalovanej G. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt S. C. XX, XXX XX S. C., o zaplatenie 2 826,23 eura s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalobu v časti o zaplatenie 1 518,17 eura, úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 1 772,50 eura od 15. 08. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 324,79 eura od 15. 08. 2014 do zaplatenia z a m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20. 08. 2014 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2 826,23 eura, úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 1 772,50 eura od 15. 08. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 632,85 eura od 15. 08. 2014 do zaplatenia a nahradenia trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 12C/238/2014-61 zo dňa 13. 01. 2015 žalobe čiastočne vyhovel a rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1 308,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 15. 08. 2014 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,00 eur splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom marec 2015 s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

3. Po včas podanom odvolaní žalobcom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15Co/208/2015-74 zo dňa 16. 03. 2016 rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a nepriznaní žalobcovi náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie žalobcu proti rozsudku vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 1 308,06 eura s úrokom z omeškania odmietol. V odôvodnení zrušenej časti uviedol, že záver okresného súdu o neexistencii náležitostí vyžadovaných § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za arbitrárny. V novom konaní uložil okresnému súdu povinnosť vypočítať žalovanú k procesu uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a náležitostiam zmluvy vyžadovaných zákonom, pričom osobitný dôraz má klásť na to, či uvedenú zmluvu považovala žalovaná za určitú a dostatočne jasnú a zrozumiteľnú, či mala vedomosť o všetkých zákonom vyžadovaných predpísaných náležitostiach, či už zo zmluvy samotnej alebo z príloh k zmluve a najmä, či samotná žalovaná mala vedomosť o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13. 07. 2016, na ktorom po vykonaní výsluchu žalovanej zistil, že žalovaná si potrebovala požičať peniaze a rozumela tomu, keď zmluvu uzatvárala. Zmluva bola dopredu pripravená, podstatné si pozrela, dopodrobna zmluvu neštudovala. Za podstatné považovala výšku peňažných prostriedkov, úroky a dobu splácania. K dobe splácania žalovaná uviedla, že peňažné

prostriedky jej boli strhávané priamo z účtu, malo to byť 36 mesiacov. Súd pri výsluchu poskytol žalovanej na nahliadnutie kópiu zmluvy uzatvorenej so žalobcom, po nazretí do ktorej žalovaná uviedla, že z toho čo si prečítala jej malo byť na účet pripísaných 1 994,00 eur. Na otázku súdu, či z predloženej zmluvy vie súdu uviesť koľko z mesačnej splátky malo byť použitých na úhradu istiny, koľko na úrok a koľko na poplatok žalovaná uviedla, že to nevie povedať. K počtu splátok žalovaná uviedla, že mala uhradiť žalobcovi 60 splátok od 14. 01. 2011. Na otázku súdu, koľko malo byť spolu splátok, ak je tam uvedené od 14. 01. 2011, či do 14. 01. 2011 mala byť uhradená nejaká splátka, žalovaná uviedla, že nevie, číta čo je uvedené, teda že počet splátok je 60 od 14. 01. 2011. Žalovaná po prepočítaní kalkulačkou uviedla, že pri 60 splátkach a výške mesačnej splátky 53,33 eura mala uhradiť žalobcovi 3 199,80 eura. Uviedla, že podľa zmluvy bola uvedená celková čiastka spojená s úverom je 3 257,86 eura, že jej vyšiel vyše 58,00 eur rozdiel. Uviedla, že pokiaľ ide o spisovanie zmluvy, spolašla sa na údaje, ktoré uviedol žalobca, nikdy to neprepočítavala, až teraz pred súdom, verila, že žalobca údaje, ktorá tam uvedie sú správne. Späťne si ich neprepočítavala. Uviedla, že z toho, čo vidí, keď mala uhradiť 60 splátok v takej výške a spolu mala uhradiť menej, ako je uvedené v zmluve, že jej to bolo zrážané inkasným príkazom z inkasného účtu v SLSP, takže sa o túto záležitosť nestarala, pokiaľ som teda mala prácu a chodila jej výplata. Pokiaľ ide o nejaký kalendár k zmluve, kde by boli dátumy a uvedenie koľko z tej-ktorej splátky bude na čo použité jej predložený pokiaľ si dobre pamätá, nebol.

5. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 31. 12. 2010 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

9. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Aj po doplnenom dokazovaní vykonaním výsluchom žalovanej, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, dospel súd opätovne k záveru, že zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 15. 12. 2010 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorá neobsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, čím sa poskytnutý úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

13. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený v správnej výške údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre splnenie podmienok zákona o spotrebiteľských úveroch nepostačuje uvedenie akejkolvek sumy, ale uvedenej presnej sumy vypočítanej na základe dostupných údajov. Formálnym výkladom dotknutého ustanovenia, podľa ktorého by pre dodržanie podmienky postačovalo iba uvedenie akéhokoľvek údaju, by sa dospelo k záveru, že aj uvedenie sumy 0,00 eur ako celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť znamená dodržanie uvedeného ustanovenia, čo považuje súd za absurdné. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť v jednej splátke vo výške 19,84 eura, v šesťdesiatich splátkach po 53,33 eura a zaplatiť spracovateľský poplatok vo výške 39,00 eur. Spolu tak

mala žalovaná zaplatiť žalobcovi sumu 3 258,64 eura (1 x 19,84 + 60 x 53,33 + 39,00) a nie 3 257,86 eura ako nesprávne uviedol žalobca v zmluve. Suma uvedená žalobcom ako dodávateľom je tak o 0,78 eura nižšia, ako mala žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť. Uvedenie sumy nižšej ako je výsledná, vypočítaná zo zmluvy dostupných údajov, uvádza spotrebiteľa do omylu, čo súd aj s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ako klamlivú obchodnú praktiku podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov považuje za rozporné so zmyslom a cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná podľa názoru prvostupňového súdu bola znevýhodnená pri nesprávnom uvedení celkovej čiastky, ktorú má zaplatiť, nakoľko, pokiaľ sa spolažila na údaje predložené dodávateľom, čo potvrdila aj pri výsluchu, tak sa spolažila na to, že má zaplatiť nižšiu sumu (aj keď v danom prípade iba o 0,78 eura) ako bola reálne požadovaná suma. Čiastka určená v zmluve je síce v zmluve určená, ale je určená nesprávne. Uvedené uvádza spotrebiteľa do omylu keď navodzuje stav nižších nákladov ako spotrebiteľ reálne vynaloží. Opačná situácia by bola nepochybne v prípade, keby dodávateľ uviedol sumu celkových nákladov vyššiu ako je reálna a spotrebiteľ by s tým súhlasil. V takom prípade nepochybne spotrebiteľ akceptoval ponúknuté podmienky (a teda aj vyššiu odplatu) a v takom prípade by uvedenie nesprávneho údajja za následok bezúročnosti a bez odplatnosti úveru nemalo. V prejednávanom spore ale o taký prípad nejde, keď dodávateľ uviedol sumu nižšiu ako mala byť skutočná. Ku skutočnosti, či súdom vypočítaná čiastka je tá správna súd uvádza, že žalobcu nebolo možné s uvedeným výpočtom konfrontovať, keďže sa žiadneho z nariadených pojednávaní nezúčastnil. Ani zástupca žalobcu sa po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom pojednávania nezúčastnil. Žalovaná pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí zaplatiť pri výsluchu pred súdom dospela k čiastke 3 199,80 eura (60 x 53,33 eura). Uvedený výpočet vykonaný žalovanou pred súdom nesvedčí o určitosti a zrozumiteľnosti údajov uvádzaných žalobcom. Žalovaná ako spotrebiteľ údaje uvedené žalobcom ako dodávateľom interpretovala tak, že má zaplatiť 3 199,80 eura. Dodávateľ s takýmto výsledkom určito a zrozumiteľne uvádza podstatné náležitosti v zmluve. Súd uvádza, že správnosti jeho výpočtu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní túto skutočnosť (nesprávnosť výpočtu) nerozporoval. V podanom odvolaní nespochybňuje výpočet vykonaný súdom ohľadne celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Nakoľko je ale prvostupňový súd podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný právny názorom odvolacieho súdu, ktorý na strane 3, v odseku 5 uviedol, cit.: „Tým, že v zmluve o splátkovom úvere je uvedený údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom, je naplnené ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. ohľadne vyžadovanej náležitosti na uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť,“ z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch už poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov nepovažoval.

14. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve je uvedená iba výška splátky, výška poplatku za správu úveru a spôsob určenia termínu splatnosti jednotlivých splátok. Uvedené ustanovenie rozlišuje a vyžaduje deväť údajov a to a to: údaj o výške splátky istiny, údaj o výške splátky úrokov, údaj o výške splátky iných poplatkov, údaj o počte splátok istiny, údaj o počte splátok úrokov, údaj o počte splátok iných poplatkov, údaj o termínoch splátok istiny, údaj o termínoch splátok úrokov a údaj o termínoch splátok iných poplatkov. Neuvedenie ktoréhokoľvek údaju má za následok nedodržanie uvedeného ustanovenia.

15. Údaj o výške splátok istiny, údaj o výške splátok úrokov žalobca v zmluve neuviedol. Uviedol iba údaj o výške splátky a to 19,84 eura (od prvého čerpania úveru do 31. 01. 2010) a 53,33 eura a tiež výšku poplatku za správu úveru vo výške 2,99 eura. Logickým a teleologickým výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k jednoznačnému záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorazovo. K uvedenému záveru sa priklonil v odôvodnení svojho rozhodnutia napríklad Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11Co/256/2013 zo dňa 25. 11. 2013. Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 9Co/165/2015 zo dňa 12. 04. 2016 uviedol, cit.: „V zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Posúdiac vyššie uvedený obsah zmluvy za použitia výkladu v zmysle citovaného ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, splátka je uvedená jednou spoločnou sumou.“ Z uzatvorenej zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok,

výslovne je však uvedené, že každá splátka je vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom, pričom nie je zrejmé, akú časť z týchto nárokov jednotlivá splátka obsahuje, pričom však pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne úrok a osobitne na poplatky. Uvedená formulácia žalobcu v zátvorke o tom, že splátka je aj vo výške úrokov z omeškania, je zmätočná z dôvodu, že v čase uzatvárania úverovej zmluvy dlžník ešte nie je v omeškani s plnením peňažného dlhu, teda nie je zrejmé aké úroky z omeškania má splátka obsahovať a teda ak ich obsahuje, prečo ich potom žalobca v žalobe opäť požaduje. Významom dotknutého ustanovenia je, aby bol spotrebiteľ pri podpise zmluvy informovaný o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov a pri výbere zohľadniť aj tú skutočnosť, ako rýchlo dôjde k splateniu istiny. Až z navrhovateľom predloženého výpisu z účtu vyplýva rozpočítavanie úhrad z jednotlivých uhradených splátok na jednotlivé nároky. Z nej vyplýva, že kým napríklad pri splátke uhradenej dňa 14. 02. 2011 vo výške 53,33 eura bola na úhradu úroku použitá suma 27,08 eura, pri splátke uhradenej dňa 14. 07. 2011 bola na úhradu úroku použitá suma 28,25 eura. Pri splátke predpísanej na deň 14. 11. 2011 bol predpis riadneho úroku 11,45 eura, pri splátke predpísanej na deň 14. 06. 2014 bol predpis riadneho úroku 27,32 eura. Z uvedeného vyplýva, že každá jednotlivá splátka obsahuje v rôznej výške predpísanú úhradu úroku a istiny. K poradiu započítavania došlých súm splátok na splatné poplatky, náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania a istinu, súd na zdôraznenie správnosti svojho rozhodnutia uvádza, že Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 5C/143/2013-105 zo dňa 02. 06. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/611/2014-130 zo dňa 16. 12. 2014 určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, ktorá v článku 5. „SPLÁCANIE“ v bode 5.2. stanovuje, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky Dlžníka v tomto poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru. Ak má Banka splatné Pohľadávky voči Dlžníkovi, príp. Garantovi aj na základe iných Zmlúv, poradie splatenia Pohľadávok je oprávnená určiť Banka, je v spotrebiteľských vzťahoch pre jej neprijateľnosť neplatná. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Súd z dôvodu, že zmluvná podmienka, z ktorej žalobca odvodzuje nároky v tomto konaní, už bola právoplatne určená iným súdom za neplatnú, nemôže nároky na plnenie z nej priznať a teda ani prihliadnuť na započítavanie prijatých platieb od žalovanej podľa uvedeného bodu Obchodných podmienok (v spise č. I. 22). Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky. Žalovaná pri výsluchu uviedla, že si nepamätá, či jej bol predložený výpis, z ktorého by bolo zrejmé koľko z tej ktorej splátky pripadne na úrok a koľko na istinu, pričom žalobca uvedenú skutočnosť netvrdil ani nepreukázal. Z uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že uzatvorená zmluva neobsahuje údaj o výške splátky istiny a neobsahuje údaj o výške splátky úrokov.

16. Údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalobca v zmluve neuviedol. Uviedol iba údaj o počte splátok 60 od 14. 01. 2011. Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvedenie počtu splátok, je obchádzaním ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzanie počtu splátok od určitého obdobia. Výkladom „ad absurdum“, by sa mohlo dôjsť k záveru, že v danom prípade je počet splátok dve od 01. 11. 2015, jedna splátka od 01. 12. 2015, žiadne splátky od 15. 12. 2015. Aj uvedené údaje budú síce pravdivé, ale budú obchádzať význam ustanovenia, aby spotrebiteľ dostal presné a úplné údaje o počte splátok úveru. Aj žalovaná pri výsluchu pred súdom ohľadne počtu splátok po oboznámení sa so zmluvou uviedla, že mala zaplatiť podľa zmluvy 60 splátok, hoci splátok bolo v skutočnosti 61.

17. Údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalobca v zmluve neuviedol. V zmluve je uvedený údaj o termínoch splátok tak, že je k 14. dňu v kalendárnom mesiaci. Zmluva neobsahuje termíny jednotlivých splátok, ale iba termín prvej splátky a termín konečnej splatnosti úveru. Uvedenie „mesačne, k 14. dňu v kalendárnom mesiaci“ nie je uvedením termínu, ale uvedením spôsobu určenia termínu.

18. Z výsluchu žalovanej súd tiež zistil, že v rozpore so skutočnosťou uviedla, že na účet jej bolo pripísaných 1 994,00 eur. V skutočnosti čerpala úver bezhotovostne spolu vo výške 1 955,00 eur (1 x 692,79 eura a 1 x 1 262,21 eura), keď od „poskytnutého úveru“ jej bol odrátaný spracovateľský poplatok 39,00 eur a to ako prvá položka uvedená vo výpise z účtu (č. l. 28 spisu). Z výsluchu žalovanej súd zistil, že zo zmluvy vypočítala nesprávne celkovú výšku nákladov spojených s úverom a že sa spoliehla na údaje predložené jej žalobcom. Samotná odporkyňa pri výsluchu pred súdom, po nahliadnutí do zmluvy uviedla, že počet splátok je 60. K termínom splátok uviedla, že sa o to nezaujímal, pretože jej boli sťahované automaticky z inkasného účtu. Pri výpočte nákladov, teda koľko mala žalobcovi vrátiť uviedla, že to malo byť 3 199,80 eura, teda 60 x 53,33 eura. Pri výsluchu žalovaná uviedla, že nevie uviesť, koľko z mesačnej splátky malo byť použitých na úhradu istiny a koľko na úhradu úroku. Aj výsluch žalovanej súdu potvrdil, že žalobca uvádza v zmluve nejasné a nezrozumiteľné údaje, ktorým žalovaná porozumela tak, že má zaplatiť 60 splátok (hoci ich je v skutočnosti 61), že splátka je vo výške 53,33 eura (hoci je ešte jedna splátka vo výške 19,84 eura), že jej bolo na účet pripísaných 1 994,00 eur (hoci jej bolo ešte predtým odpočítaných 39,00 eura za spracovateľský poplatok), že by mala zaplatiť 3 199,80 eura (hoci to malo byť 3 258,64 eura). Súd preto aj na základe výsluchu žalovanej opätovne dospel k rovnakým záverom.

19. Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o výške splátok istiny a údaj o výške splátok úrokov (bod 15. odôvodnenia), údaj o počte splátok istiny, údaj o počte splátok úrokov a údaj o počte splátok iných poplatkov (bod 16. odôvodnenia), údaj o termínoch splátok istiny, údaj o termínoch splátok úrokov a údaj o termínoch splátok iných poplatkov (bod 17. odôvodnenia), poskytnutý spotrebiteľský úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Nakoľko z poskytnutého úveru vo výške 1 955,00 eur uhradila žalovaná 646,94 eura, zaviazal súd žalovanú v rozsudku č. k. 12C/238/2014-61 zo dňa 13. 01. 2015 zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1 955,00 eur a prijatým plnením vo výške 646,94 eura spolu s úrokom z omeškania. Rozsudok nadobudol v tejto časti dňa právoplatnosť 17. 02. 2015.

21. Nakoľko sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (bod 19. odôvodnenia), súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 1 518,17 eura, úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 1 772,50 eura od 15. 08. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 324,79 eura od 15. 08. 2014 do zaplatenia zamietol.

22. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, keď pomer úspechu a neúspechu strán je približne rovnaký. Úspech žalobcu predstavoval 46 % (1 308,06 eura z 2 826,23 eura), úspech žalovanej 54 % (1 518,17 eura z 2 826,23 eura).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Banská Bystrica, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.